

Jože Šmit | Pesmi pregnane deklice

I.

Ko rožno gredo pômlad je obiskala,
vijolice so mi prerasle grudi,
z rokami belimi ko plot iz sljudi
lepoto svojo Tebi sem skrivála.

Samo samote sem si še želela,
da mogla skrita v sebi bi zoreti,
da bi ne mogel me vsakdó požeti,
ko bi na jésen onemogla zrela.

In zdaj? Morda Te nisem prav ljubila,
da vzeti si mi pustil rožno trato
in me je cesta nase priklenila...

Zakaj so zdaj zorečo me pregnali,
da bodo mi begunki v cestno blato
plodovi se ko solze izjokali!